II

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista)

PÄÄTÖKSET

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 13 päivänä huhtikuuta 2007,

lintuinfluenssaa siipikarjassa ja luonnonvaraisissa linnuissa koskevien valvontaohjelmien täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa ja päätöksen 2004/450/EY muuttamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2007) 1554)

(2007/268/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tietyistä eläinlääkintäalan kustannuksista 26 päivänä kesäkuuta 1990 tehdyn neuvoston päätöksen 90/424/ETY [1] ja erityisesti sen 24 artiklan 2 kohdan 4 alakohdan ja 10 artiklan,

ottaa huomioon yhteisön toimenpiteistä lintuinfluenssan torjumiseksi ja direktiivin 92/40/ETY kumoamisesta 20 päivänä joulukuuta 2005 annetun neuvoston direktiivin 2005/94/EY [2] ja erityisesti sen 4 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Tietyistä eläinlääkintäalan kustannuksista 26 päivänä kesäkuuta 1990 tehdyssä päätöksessä 90/424/ETY vahvistetaan menettelyt yhteisön rahoituksen myöntämiseksi eläintautien hävittämis-, torjunta- ja valvontaohjelmille.

(2) Päätöksessä 90/424/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/53/EY [3], säädetään, että jäsenvaltioille voidaan myöntää yhteisön rahoitusta jäsenvaltioiden toteuttamiin hävittämistoimiin, joilla torjutaan sellaisia matalapatogeenisiä lintuinfluenssaviruskantoja (LPAI), joiden tiedetään voivan muuntua korkeapatogeeniseksi lintuinfluenssaksi (HPAI). Päätöksen 90/424/ETY 24 artiklan 2 kohdassa säädetään lisäksi, että jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle viimeistään kunkin vuoden huhtikuun 30 päivänä seuraavan vuoden aikana alkavat, vuoden kestävät tai monivuotiset ohjelmat, joita varten ne toivovat saavansa yhteisön rahoitusta.

(3) Yhteisön toimenpiteistä avian-influenssan torjumiseksi 19 päivänä toukokuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/40/ETY [4] määritellään yhteisön torjuntatoimenpiteet, joita sovelletaan, jos siipikarjassa esiintyy korkeapatogeenistä lintuinfluenssaa (HPAI). Kyseisessä direktiivissä ei kuitenkaan säädetä alatyyppejä H5 ja H7 olevan matalapatogeenisen lintuinfluenssan (LPAI) torjunnasta eikä tämän taudin säännöllisestä seurannasta siipikarjassa eikä luonnonvaraisissa linnuissa.

(4) Jäsenvaltiot ovat vuodesta 2002 lähtien panneet täytäntöön lintuinfluenssaa siipikarjassa koskevia pakollisia tutkimuksia esittämällä komissiolle vuosittain valvontaohjelmia, kuten komission päätöksissä 2002/649/EY [5], 2004/111/EY [6], 2005/464/EY [7] ja 2006/101/EY [8] säädetään.

(5) Direktiivissä 2005/94/EY säädetään tietyistä ennalta ehkäisevistä toimenpiteistä, jotka liittyvät lintuinfluenssan valvontaan ja varhaiseen toteamiseen. Jäsenvaltioiden on saatettava kyseinen direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöään viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2007, ja direktiivi 92/40/ETY kumotaan samasta päivästä alkaen.

---

[1] EYVL L 224, 18.8.1990, s. 19. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston päätöksellä 2006/965/EY (EUVL L 397, 30.12.2006, s. 22).

[2] EUVL L 10, 14.1.2006, s. 16.

[3] EUVL L 29, 2.2.2006, s. 37.

[4] EYVL L 167, 22.6.1992, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2006/104/EY (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 352).

[5] EYVL L 213, 9.8.2002, s. 38.

[6] EUVL L 32, 5.2.2004, s. 20. Päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2004/615/EY (EUVL L 278, 27.8.2004, s. 59).

[7] EUVL L 164, 24.6.2005, s. 52. Päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2005/726/EY (EUVL L 273, 19.10.2005, s. 21).

[8] EUVL L 46, 16.2.2006, s. 40.

(6) Direktiivissä 2005/94/EY säädetyt lintuinfluenssan torjuntaa koskevat yhteisön toimenpiteet kattavat myös alatyyppejä H5 ja H7 olevien lintuinfluenssavirusten aiheuttaman matalapatogeenisen lintuinfluenssan taudinpurkausten torjunnan siipikarjassa. Voidakseen todeta näiden virusten mahdollisen esiintymisen siipikarjaparvissa jäsenvaltioiden on toteutettava pakollisia valvontaohjelmia. Näillä torjuntatoimenpiteillä pyritään ehkäisemään alatyyppejä H5 ja H7 olevan matalapatogeenisen lintuinfluenssan leviäminen laajalle siipikarjapopulaation keskuudessa, jotta voidaan ehkäistä riski niiden muuntumisesta korkeapatogeenisiksi kannoiksi, millä saattaa olla tuhoisat seuraukset.

(7) Direktiivissä 2005/94/EY säädetään lisäksi valvontaohjelmien toteuttamisesta luonnonvaraisissa linnuissa tavoitteena lisätä säännöllisesti päivitettyjen riskinarviointien pohjalta tietämystä luonnonvaraisten lintujen aiheuttamista uhkista minkä tahansa linnuissa esiintyvän lintuperäisen influenssaviruksen suhteen.

(8) Koska korkeapatogeenistä H5N1-tyyppiä on viime aikoina esiintynyt laajalti luonnonvaraisissa linnuissa Euroopassa, on tärkeää edelleen tiukentaa valvontatoimia ottaen huomioon jäsenvaltioiden vuosien 2003 ja 2006 välillä tekemien tutkimusten tulokset ja Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen ([1]) yhteistyössä Euroopan komission ympäristöasioiden pääosaston Ornis-komitean tieteellisen työryhmän kanssa vastikään tekemä tutkimustyö. Kyseiset tahot jatkavat työskentelyään, jonka tulosten pohjalta toimet saatetaan joutua saattamaan uudelleen ajan tasalle.

(9) Toteutettaessa luonnonvaraisia lintuja koskevia valvontaohjelmia on otettava täysimääräisesti huomioon luonnonvaraisten lintujen suojelusta annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY ([2]) vaatimukset.

(10) Eläintautien hävittämis-, seuranta- ja valvontaohjelmille myönnettävää yhteisön rahoitusta koskevien hakemusten sisällön vakiovaatimuksista 29 päivänä huhtikuuta 2004 tehdyssä komission päätöksessä 2004/450/EY ([3]) vahvistetaan eläintautien hävittämis-, seuranta- ja valvontaohjelmille myönnettävää yhteisön rahoitusta koskevien hakemusten sisällön vakiovaatimukset.

(11) Koska päätöksessä 90/424/ETY nyt säädetään, että yhteisön rahoitusta myönnetään menoihin, joita jäsenvaltioille on aiheutunut tiettyjen eläintautien, lintuinfluenssa mukaan luettuna, kansallisten hävittämis-, valvonta- ja seurantaohjelmien rahoittamisesta, jäsenvaltiot voivat esittää komissiolle lintuinfluenssan valvontaohjelmat yhteisön rahoituksen saamiseksi viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä huhtikuuta päätöksen 90/424/ETY 24 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Päätöstä 2004/450/EY olisi muutettava, jotta voidaan vahvistaa lintuinfluenssan valvontaohjelmille myönnettävää yhteisön rahoitusta koskevien hakemusten sisällön vakiovaatimukset.

(12) Sen vuoksi päätöstä 2004/450/EY olisi muutettava.

(13) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Lintuinfluenssan valvontaohjelmien hyväksyminen

Lintuinfluenssaa siipikarjassa ja luonnonvaraisissa linnuissa koskevien valvontaohjelmien, jotka jäsenvaltioiden on toteutettava direktiivin 2005/94/EY 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti, on noudatettava tämän päätöksen liitteissä I ja II asetettuja ohjeita.

2 artikla

Päätöksen 2004/450/EY muutokset

Muutetaan päätös 2004/450/EY seuraavasti:

1) Lisätään 1 artiklaan c alakohta seuraavasti:

”c) liitteessä I olevassa C osassa mainittujen eläintautien osalta vähintään liitteessä IV tarkoitetut tiedot.”

2) Lisätään C osa liitteeseen I seuraavasti:

”C OSA

1 artiklan c alakohdassa tarkoitettu tauti

lintuinfluenssa.”

3) Lisätään uusi liite IV, jonka teksti on tämän päätöksen liitteessä III.

([1]) Tieteellinen lausunto ”Migratory birds and their possible role in the spread of highly pathogenic avian influenza” (EFSA, 12. toukokuuta 2006) ja sen lisäys (11. joulukuuta 2006).

([2]) EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2006/105/EY (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 368).

([3]) EUVL L 155, 30.4.2004, s. 90, oikaisu (EUVL L 92, 12.4.2005, s. 16). Päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/282/EY (EUVL L 104, 13.4.2006, s. 40).

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 13 päivänä huhtikuuta 2007.

Komission puolesta
Markos KYPRIANOU
Komission jäsen

LIITE I

Ohjeet lintuinfluenssaa siipikarjassa koskevien valvontaohjelmien täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa

A. **Valvonnan tavoitteet, yleiset vaatimukset ja perusteet**

A.1 *Tavoitteet*

Siipikarjassa esiintyvien matalapatogeenisen lintuinfluenssan (LPAI:n) alatyyppien H5 ja H7 serologisessa valvonnassa on pyrittävä

1. toteamaan alatyyppejä H5 ja H7 olevat subkliiniset LPAI-tartunnat ja täydentämään näin varhaiseen toteamiseen tähtääviä järjestelmiä ja ehkäisemään myöhemmin näiden virusten mahdollinen muuntuminen korkeapatogeenisiksi kannoiksi.

2. toteamaan alatyyppejä H5 ja H7 olevat LPAI-tartunnat erityisesti kohdennetuissa siipikarjapopulaatioissa, joilla on erityinen riski saada tartunta niiden kasvatuksessa käytetyn järjestelmän tai tiettyjen lajien alttiuden vuoksi.

3. osaltaan osoittamaan, että jossakin maassa, jollakin alueella tai jossakin osastossa ei esiinny lintuinfluenssaa, josta olisi ilmoitettava kansainvälisessä kaupassa Maailman eläintautijärjestön OIE:n sääntöjen mukaisesti.

A.2 *Yleiset vaatimukset ja perusteet*

1. Näytteenotto on saatava päätökseen ohjelman täytäntöönpanovuoden 31 päivään joulukuuta mennessä. Siipikarjan osalta näytteenoton on vaatimusten mukaisesti katettava kunkin siipikarjaluokan tuotantokausi.

2. Resurssien säästämiseksi on suositeltavaa käyttää muihin tarkoituksiin kerättyjä näytteitä.

3. Näytteet on tutkittava jäsenvaltioiden kansallisissa lintuinfluenssaa tutkivissa laboratorioissa tai muissa toimivaltaisten viranomaisten hyväksymissä laboratorioissa, jotka ovat kansallisten laboratorioiden valvonnassa.

4. Kaikki tulokset (sekä serologiset että virologiset) on lähetettävä lintuinfluenssaa tutkivaan yhteisön vertailulaboratorioon vertailua varten. Hyvä tiedonkulku on varmistettava. Yhteisön vertailulaboratorion on annettava teknistä tukea, ja sillä on oltava laaja varasto diagnosointiin tarvittavia reagensseja.

5. Kaikki lintuinfluenssaviruksen isolaatit on toimitettava yhteisön vertailulaboratoriolle yhteisön lainsäädännön mukaisesti, ellei myönnetä poikkeusta päätöksessä 2006/437/EY [1] vahvistetun taudinmäärityskäsikirjan V luvussa olevan 4 kohdan (Erotusdiagnoosi) mukaisesti. Alatyyppiä H5 ja H7 olevat virukset on toimitettava viipymättä, ja niille on tehtävä kyseisen taudinmäärityskäsikirjan mukaiset yleiset tunnistamistestit (nukleotidien sekvenssianalyysi/suonensisäinen patogeenisuusindeksi IVPI).

6. Kansallisten laboratorioiden on mahdollisuuksien mukaan toimitettava yhteisön vertailulaboratoriolle sorsalinnuilta (Anseriformes) kerätty alatyyppien H5 ja H7 positiivinen seerumi, jotta voitaisiin laatia arkisto testauksen jatkokehityksen helpottamiseksi.

B. **Siipikarjan lintuinfluenssavalvonta**

1. Kaikki positiiviset tulokset on tutkittava jälkeenpäin tilalla, ja tutkimusten päätelmistä on raportoitava komissiolle ja yhteisön vertailulaboratoriolle.

2. Yhteisön vertailulaboratorion on toimitettava yhteisön vertailulaboratorioon lähetettävään aineistoon liitettävät erityisprotokollat ja raportointitaulukot valvontatietojen keruuta varten. Mainituissa taulukoissa osoitetaan laboratoriotestauksessa käytetyt menetelmät. Toimitettuja taulukoita käytetään siten, että tulokset esitetään yhdessä asiakirjassa.

[1] EUVL L 237, 31.8.2006, s. 1.

3. Serologista tutkimusta varten on otettava verinäytteet kaikilta siipikarjalajeilta, myös laidunkanaloissa kasvatetuilta lajeilta, ja tilaa kohden vähintään 5–10 linnulta (lukuun ottamatta ankkoja, hanhia ja viiriäisiä), myös eri eläinsuojissa pidetyiltä linnuilta, jos tilalla on enemmän kuin yksi eläinsuoja. Jos eläinsuojia on useita, tilakohtaista otoskokoa olisi kasvatettava sopivasti. On suositeltavaa ottaa näyte vähintään viideltä linnulta eläinsuojaa kohden.

4. Näytteitä on otettava koko jäsenvaltion alueelta siten, että niiden voidaan katsoa edustavan koko jäsenvaltiota, ottaen huomioon seuraavat näkökohdat:

   a) niiden tilojen lukumäärä, joilta näytteet otetaan (lukuun ottamatta ankkoja, hanhia ja kalkkunoita); lukumäärä määritetään siten, että taataan vähintään yhden tartuntatilan toteaminen, jos tartuntatilojen yleisyys on vähintään 5 prosenttia 95 prosentin luottamusvälillä (ks. taulukko 1); ja

   b) niiden lintujen lukumäärä, joista näytteet otetaan, määritetään kutakin tilaa kohden siten, että taataan 95 prosentin todennäköisyys todeta ainakin yksi positiivinen lintu, jos seropositiivisten lintujen esiintyvyys on vähintään 30 prosenttia.

5. Riskinarvioinnin ja kussakin jäsenvaltiossa vallitsevan tilanteen perusteella näytteenottoa suunniteltaessa on niin ikään otettava huomioon seuraavat näkökohdat:

   a) tuotantotyyppien ja niihin liittyvien erityisriskien osalta näytteenotto on kohdistettava laidunkanalatuotantoon, siipikarjan pitämiseen ulkona sekä takapihoilla pidettäviin parviin; lisäksi siinä on tarkasteltava muita tekijöitä, kuten eri-ikäisten lintujen pitämistä yhtäaikaisesti, pintaveden käyttöä, eläinten pitämistä suhteellisen pitkän eliniän ajan ja useamman kuin yhden lajin pitämistä tilalla tai muita asiaan vaikuttavia tekijöitä;

   b) niiden kalkkuna-, ankka- ja hanhitilojen lukumäärä, joilta näytteet otetaan, määritetään siten, että taataan vähintään yhden tartuntatilan toteaminen, jos tartuntatilojen yleisyys on vähintään 5 prosenttia 99 prosentin luottamusvälillä (katso taulukko 2);

   c) jos jäsenvaltiossa on merkittävä määrä riistalintuja, sileälastaisia lintuja ja viiriäisiä tuottavia tiloja, nämä tilat on otettava ohjelmaan mukaan. Viiriäisten osalta näytteitä otetaan vain täysikasvuisista (tai munivista) siitoslinnuista;

   d) näytteet on otettava tuotantokauden aikana. Näytteenotto voidaan kuitenkin tarvittaessa paikallisesti sovittaa määrättyihin kausiin, joina muiden isäntäsiipikarjojen esiintyminen tilalla saattaisi aiheuttaa suuremman taudin leviämisriskin;

   e) jos takapihoilla pidettäviä parvia on huomattava määrä, valvonta voidaan ulottaa myös niihin;

   f) jäsenvaltiot, joiden on otettava näytteitä Newcastlen taudin toteamiseksi voidakseen komission päätöksen 94/327/EY [1] mukaisesti säilyttää asemansa maana, jossa Newcastlen tautia vastaan ei rokoteta, voivat käyttää mainittuja jalostusparvista otettuja näytteitä H5- ja H7-virusten vasta-aineiden valvonnassa.

Taulukko 1

Niiden tilojen lukumäärä, joilta näytteet on otettava, kunkin siipikarjaluokan osalta (lukuun ottamatta kalkkuna-, ankka- ja hanhitiloja)

Tilojen lukumäärä kunkin siipikarjaluokan osalta kussakin jäsenvaltiossa	Niiden tilojen lukumäärä, joilta näytteet on otettava
Enintään 34	kaikki
35–50	35
51–80	42
81–250	53
> 250	60

[1] EYVL L 146, 11.6.1994, s. 17.

Taulukko 2

Niiden kalkkuna-, ankka- ja hanhitilojen lukumäärä, joilta näytteet on otettava

Tilojen lukumäärä kussakin jäsenvaltiossa	Niiden tilojen lukumäärä, joilta näytteet on otettava
Enintään 46	kaikki
47–60	47
61–100	59
101–350	80
> 350	90

C. **Erityisvaatimukset lintuinfluenssan H5- ja H7-alatyypin tartuntojen toteamiseksi ankoissa, hanhissa ja viiriäisissä**

1. Verinäytteet serologista testausta varten on otettava mieluiten ulkona pidetyistä linnuista.

2. Kultakin valitulta tilalta on otettava 40–50 verinäytettä serologista testausta varten.

3. Jos kaupallisia parvia ei ole, valvonta voidaan toteuttaa takapihoilla pidettävien parvien keskuudessa.

D. **Laboratoriotestit**

1. Laboratoriotestit on suoritettava lintuinfluenssaa koskevan taudinmääritykäsikirjan (päätös 2006/437/EY) mukaisesti, sillä siinä esitetään lintuinfluenssan vahvistamista ja erotusdiagnoosia koskevat menettelyt (mukaan lukien ankoista ja hanhista otetun seerumin tutkiminen hemagglutinaation inhibitiotestillä).

2. Jäsenvaltioiden, jotka aikovat tehdä laboratoriotestejä, joista ei säädetä lintuinfluenssaa koskevassa taudinmääritykäsikirjassa ja joita ei kuvata OIE:n maaeläimille tarkoitettuja diagnostisia testejä ja rokotteita käsittelevässä käsikirjassa, on toimitettava tarvittavat validointitiedot yhteisön vertailulaboratoriolle samanaikaisesti, kun ne toimittavat ohjelmansa komissiolle hyväksymistä varten.

3. Kaikille positiivisille serologisille löydöksille on tehtävä kansallisissa lintuinfluenssaa tutkivissa laboratorioissa hemagglutinaation inhibitiotesti käyttäen annettuja, lintuinfluenssaa tutkivan yhteisön vertailulaboratorion toimittamia kantoja:

H5 a) Alkutestissä käytettävä kanta: Ostrich/Denmark/72420/96 (H5N2)

b) Kaikki positiiviset näytteet on testattava kannalla Duck/Denmark/64650/03 (H5N7) ristiinreagoivan N2-vasta-aineen eliminoimiseksi.

H7 a) Alkutestissä käytettävä kanta: Turkey/England/647/77 (H7N7)

b) Kaikki positiiviset näytteet on testattava kannalla African Starling/983/79 (H7N1) ristiinreagoivan N7-vasta-aineen eliminoimiseksi.

LIITE II

Ohjeet lintuinfluenssaa luonnonvaraisissa linnuissa koskevien valvontaohjelmien täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa

A. **Valvonnan tavoitteet, yleiset vaatimukset ja perusteet**

A1 *Tavoitteet*

Luonnonvaraisissa linnuissa esiintyvän lintuinfluenssan virologisessa valvonnassa pyritään tunnistamaan riski lintuinfluenssavirusten (LPAI ja HPAI) kulkeutumisesta kotieläiminä pidettävään siipikarjaan

— varmistamalla tyyppiä H5N1 olevan HPAI:n varhainen toteaminen tutkimalla sairastavuuden ja kuolleisuuden kasvua luonnonvaraisissa linnuissa, erityisesti valikoiduissa suuririskisissä lajeissa,

— tehostamalla elävien ja kuolleiden luonnonvaraisten lintujen valvontaa, jos luonnonvaraisissa linnuissa todetaan tyyppiä H5N1 olevaa HPAI:ta, sen määrittämiseksi, voivatko muiden lajien luonnonvaraiset linnut toimia oireettomina kantajina tai tartuntaa välittävinä lajeina (ks. tässä liitteessä oleva E osa),

— jatkamalla luonnossa elävien eri muuttolintulajien valvontaa perustasolla osana jatkuvaa LPAI-virusten seurantaa. Näytteenotossa on keskityttävä lahkojen *Anseriformes* (sorsalinnut) ja *Charadriiformes* (rantalinnut ja lokit) lintuihin sen arvioimiseksi, kantavatko ne alatyyppiä H5 ja H7 olevia LPAI-viruksia (jolloin todettaisiin myös tyyppiä H5N1 oleva HPAI ja muut HPAI-lajit, jos niitä esiintyy). Näytteenotossa on keskityttävä erityisesti suuririskisiin lajeihin.

A2 *Yleiset vaatimukset ja perusteet*

1. Näytteenotto on saatava päätökseen ohjelman täytäntöönpanovuoden 31 päivään joulukuuta mennessä.

2. Näytteet on tutkittava jäsenvaltioiden kansallisissa lintuinfluenssaa tutkivissa laboratorioissa tai muissa toimivaltaisten viranomaisten hyväksymissä laboratorioissa, jotka ovat kansallisten laboratorioiden valvonnassa.

3. Kaikki tulokset on lähetettävä lintuinfluenssaa tutkivaan yhteisön vertailulaboratorioon vertailua varten. Hyvä tiedonkulku on varmistettava. Yhteisön vertailulaboratorion on annettava teknistä tukea, ja sillä on oltava laaja varasto diagnosointiin tarvittavia reagensseja.

4. Kaikki luonnonvaraisista linnuista saadut lintuinfluenssaviruksen isolaatit on toimitettava yhteisön vertailulaboratoriolle yhteisön lainsäädännön mukaisesti, ellei myönnetä poikkeusta päätöksessä 2006/437/EY vahvistetun taudinmäärityskäsikirjan V luvussa olevan 4 kohdan (Erotusdiagnoosi) mukaisesti. Alatyyppiä H5 ja H7 olevat virukset on toimitettava viipymättä, ja niille on tehtävä kyseisen taudinmäärityskäsikirjan mukaiset yleiset tunnistamistestit (nukleotidien sekvenssianalyysi / suonensisäinen patogeenisuusindeksi IVPI).

B. **Luonnonvaraisten lintujen lintuinfluenssavalvonta**

Suunnittelu ja toteutus

Epidemiologien, ornitologien ja toimivaltaisen luonnonsuojeluviranomaisen kanssa on tehtävä tiivistä yhteistyötä suunniteltaessa valvontaa, tunnistettaessa lajeja ja optimoitaessa näytteenottoa. Valvonnan suunnittelussa on otettava huomioon kansallinen tilanne siten, että lajit valitaan näytteenottoa varten niiden yleisyyden ja lintupopulaatioiden koon mukaan. Näytteenotossa on otettava huomioon muuttokäyttäytymisen kausiluonteisuus, joka voi vaihdella jäsenvaltioittain. Siinä on otettava huomioon lintulajien käyttäytyminen, kuten muuttoreitit, pääasiallisen elinympäristö, esiintyminen parvissa, samoin kuin se, missä määrin eri lajit sekoittuvat muuton aikana keskenään, sekä vuosina 2003–2006 toteutetun edellisen valvonnan tulokset. Lintuinfluenssaa luonnonvaraisissa linnuissa seuraava työryhmä, joka analysoi uudet tiedot niiden tullessa käytettäviksi, tarkkailee tilannetta jatkuvasti ja antaa palautetta.

Tyyppiä H5N1 olevan HPAI:n osalta kaikkia näitä tekijöitä on tarkasteltava siltä osin, kuinka todennäköisesti luonnonvaraiset linnut altistuvat tartunnan saaneelle siipikarjalle ja tartunnan saaneille luonnonvaraisille linnuille tartunta-alueilla ja kuinka todennäköisesti luonnonvaraiset linnut joutuvat kosketuksiin eri jäsenvaltioiden siipikarjantuotanto-järjestelmään kuuluvan siipikarjan kanssa.

Näiden todennäköisyyksien arvioimiseksi Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen lausunnossa ([1]) esitetyt päätöksentekokaaviot ja -taulukot, jotka on laadittu yhteistyössä Euroopan komission ympäristöasioiden pääosaston kanssa, voivat tarjota tehokkaan työvälineen jäsenvaltioiden paikallisen riskinarvioinnin mukauttamiseksi muuttuvaan tilanteeseen jäsenvaltioiden tiiviin yhteistyön ja näkemysten vaihdon pohjalta.

Yhteydet lintujensuojelu- ja/tai havainnointilaitoksiin ja rengastusasemiin ovat tarpeen. Näytteet otetaan tarvittaessa näiden ryhmien tai asemien henkilökunnan, metsästäjien ja muiden ornitologiaa tuntevien valvonnassa.

1. Sairaiden ja kuolleiden luonnonvaraisten lintujen passiivisen valvonnan on kohdistuttava

   a) alueisiin, joilla luonnonvaraisten lintujen sairastavuus ja kuolleisuus ovat lisääntyneet;

   b) alueisiin, jotka ovat lähellä niitä merialueita, järviä ja vesiväyliä, joista kuolleita lintuja on löytynyt, erityisesti silloin, kun nämä alueet ovat siipikarjatilojen läheisyydessä;

   c) lintuihin, jotka kuuluvat D osassa lueteltuihin suuririskisiksi todettuihin lajeihin, ja muihin näiden lintujen välittömässä läheisyydessä eläviin luonnonvaraisiin lintuihin.

2. Elävien ja kuolleiden luonnonvaraisten lintujen tutkimusten alueilla, joilla on todettu H5N1-tapauksia, olisi mieluiten kohdistuttava

   a) luonnonvaraisiin lintuihin tai siipikarjaan, jotta voidaan mahdollisesti tunnistaa oireettomat kantajat;

   b) alueisiin, joilla on epidemiologinen yhteys näihin tapauksiin;

   c) lintuihin, jotka joutuvat mahdollisesti läheiseen kosketukseen siipikarjatilojen kanssa (suojavyöhyke, valvontavyöhyke ja alue B) ja jotka voivat toimia tartuntaa välittävinä lajeina, erityisesti E osassa luetellut lajit.

3. Elävien ja kliinisesti terveiden ja/tai kliinisesti sairaiden, loukkaantuneiden tai saaliiksi saatujen ([2]) lintujen aktiivinen valvonta on kohdistettava

   a) lahkoihin *Anseriformes* (sorsalinnut) ja *Charadriiformes* (rantalinnut ja lokit) kuuluviin muuttolintuihin;

   b) sellaisiin tunnistettuihin alueisiin, joille on keskittynyt suuri määrä eri lajien muuttolintuja ja joilla eri lajien linnut sekoittuvat keskenään, erityisesti jos nämä alueet sijaitsevat siipikarjatilojen läheisyydessä;

   c) valikoituihin suuririskisiin lajeihin ([3]).

Näytteenottomenettelyt

1. Ilmeisen terveiltä luonnossa eläviltä linnuilta otetaan nielusta ja yhteissuolesta pyyhkäisynäytteet virologista tutkimusta varten. Jos jostakin syystä ei ole käytännöllistä ottaa pyyhkäisynäytteitä yhteissuolesta eläviltä linnuilta, vaihtoehtona voidaan käyttää huolellisesti kerättyjä tuoreita ulostenäytteitä. Jäljitettävyys on kuitenkin varmistettava, kun on kyse paikoista, joissa eri lajien linnut ovat kosketuksissa toisiinsa.

([1]) Tieteellinen lausunto "Migratory birds and their possible role in the spread of highly pathogenic avian influenza" (EFSA, 12. toukokuuta 2006).
([2]) Saatu saaliiksi siten, että on noudatettu luonnonvaraisten lintujen suojelusta annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY vaatimuksia.
([3]) Asiasta päättää Euroopan komission ympäristöasioiden pääosasto.

2. Kuolleina löydetyiltä tai ammutuilta luonnonvaraisilta linnuilta otetaan yhteissuolesta ja henkitorvesta/nielusta pyyhkäisynäyte ja/tai kudosnäyte (aivoista, sydämestä, keuhkoista, henkitorvesta, munuaisesta ja sisäelimistä) viruksen eristämistä ja molekyylien osoittamista (PCR) varten.

3. Erityistä huomiota on kiinnitettävä näytteiden varastointiin ja kuljetukseen. Pyyhkäisynäytteet on jäähdytettävä jäillä tai jäädytetyillä geelipakkauksilla ja toimitettava laboratorioon mahdollisimman nopeasti. Näytteitä ei saa jäädyttää ellei se ole aivan välttämätöntä. Pyyhkäisynäytteet on upotettava kokonaan antibiootteja sisältävään kuljetusliuokseen tai erityiseen virusten kuljetukseen tarkoitettuun elatusaineeseen, jos sellainen on saatavilla. Näytteet on asetettava kuljetusliuokseen jäähdyttämisen lisäksi eikä sen vaihtoehtona. Jos tällaista elatusainetta ei ole käytettävissä, pyyhkäisynäytteet on palautettava koteloonsa ja toimitettava kuivina. Jos näytteiden nopeaa, 48 tunnin kuluessa tapahtuvaa kuljetusta laboratorioon (kuljetuselatusaineessa, jonka lämpötila on 4 °C) ei voida taata, näytteet on välittömästi jäädytettävä, varastoitava ja kuljetettava tämän jälkeen kuivajäässä. Useat eri tekijät saattavat vaikuttaa näytteiden varastointiin ja kuljetukseen, joten valitun kuljetusmenetelmän on oltava tarkoitukseensa sopiva.

4. Näytteenottomenettelyt on toteutettava lintuinfluenssaa koskevan taudinmääritykäsikirjan (päätös 2006/437/EY) mukaisesti; siinä esitetään menettelyt lintuinfluenssan vahvistamista ja erotusdiagnoosia varten.

C. **Laboratoriotestit**

1. Laboratoriotestit on toteutettava lintuinfluenssaa koskevan taudinmäärityskäsikirjan (päätös 2006/437/EY) mukaisesti; siinä esitetään menettelyt lintuinfluenssan vahvistamista ja erotusdiagnoosia varten.

2. Jäsenvaltioiden, jotka aikovat tehdä laboratoriotestejä, joista ei säädetä lintuinfluenssaa koskevassa taudinmäärityskäsikirjassa ja joita ei kuvata OIE:n maaeläimille tarkoitettuja diagnostisia testejä ja rokotteita käsittelevässä käsikirjassa, on toimitettava tarvittavat validointitiedot yhteisön vertailulaboratoriolle samanaikaisesti, kun ne toimittavat ohjelmansa komissiolle hyväksymistä varten.

3. Kaikki luonnonvaraisissa linnuissa esiintyvän lintuinfluenssan valvontaa varten kerätyt näytteet on testattava mahdollisimman pian molekyylitesteillä, jos sellaisia on käytettävissä, ja taudinmääritykäsikirjan (komission päätös 2006/437/EY) mukaisesti. Nämä testit on tehtävä sellaisissa laboratorioissa, jotka voivat taata laadunvarmistuksen ja jotka käyttävät lintuinfluenssaa tutkivan yhteisön vertailulaboratorion tunnustamia menetelmiä. Käytettyjen menetelmien on lisäksi annettava hyväksyttävät tulokset kansallisten laboratorioiden tuoreimmasta vertailevasta rengastestistä. On suositeltavaa tehdä alustava seulonta käyttäen M-geenin PCR:tä siten, että H5-positiivisille tapauksille tehdään pikatesti (kahden viikon kuluessa), ja positiivisen tuloksen löydyttyä katkaisukohdan analyysi on suoritettava mahdollisimman pian sen määrittämiseksi, onko kyseessä korkeapatogeeninen lintuinfluenssa (HPAI) vai matalapatogeeninen lintuinfluenssa (LPAI). Jos H5-tyypin HPAI vahvistetaan, on nopeasti tehtävä lisämääritys N-tyypin määrittämiseksi (tästäkin voidaan kuitenkin saada näyttöä vain N1:n sulkemiseksi pois laskuista).

4. Laboratoriossa on sallittua yhdistää enintään viisi samasta lajista, samasta paikasta ja samaan aikaan kerättyä näytettä, jos voidaan varmistaa, että positiivisen tuloksen löydyttyä yksittäiset näytteet voidaan tunnistaa ja testata uudelleen.

5. Serologista valvontaa ei sovelleta luonnonvaraisten lintujen lintuinfluenssatutkimuksiin, koska serologisilla menetelmillä ei voida erottaa HP- ja LP-kantoja toisistaan ja koska vasta-ainelöydösten avulla ei voida päätellä sitä, missä luonnonvaraiset linnut ovat saattaneet saada tartunnan. Serologinen valvonta saattaa kuitenkin olla tärkeää tutkittaessa, missä alueella asuvissa lintulajeissa tai muuttolintulajeissa H5- ja H7-virukset ovat/olivat yleisiä (tai endeemisiä). Tällaisia määrityksiä saa tehdä vain erikoistuneissa laboratorioissa, jotka käyttävät huolellisesti valittuja antigeenejä hemagglutiniinin spesifisten vasta-aineiden toteamisen varmistamiseksi (eli poistamaan N-spesifisten vasta-aineiden aiheuttama mahdollinen interferenssi).

D. **Luettelo luonnonvaraisista lintulajeista, joihin liittyy kasvanut lintuinfluenssariski** (*)

Yleisnimi	Tieteellinen nimi
Pikkujoutsen	*Cygnus columbianus*
Laulujoutsen	*Cygnus cygnus*
Kyhmyjoutsen	*Cygnus olor*
Hanhet	
Lyhytnokkahanhi	*Anser brachyrhynchus*
Metsähanhi	*Anser fabalis*
Tundrahanhi (eurooppalainen rotu)	*Anser albifrons albifrons*
Kiljuhanhi	*Anser erythropus*
Merihanhi	*Anser anser*
Valkoposkihanhi	*Branta leucopsis*
Sepelhanhi	*Branta bernicla*
Punakaulahanhi	*Branta ruficollis*
Kanadanhanhi	*Branta canadensis*
Ankat	
Haapana	*Anas penelope*
Tavi	*Anas crecca*
Sinisorsa	*Anas platyrhynchos*
Jouhisorsa	*Anas acuta*
Heinätavi	*Anas querquedula*
Lapasorsa	*Anas clypeata*
Marmorisorsa	*Marmaronetta angustirostris*
Punapäänarsku	*Netta rufina*
Punasotka	*Aythya ferina*
Tukkasotka	*Aythya fuligula*
Kahlaajat	
Töyhtöhyyppä	*Vanellus vanellus*
Kapustarinta	*Pluvialis apricaria*
Mustapyrstökuiri	*Limosa limosa*
Suokukko	*Philomachus pugnax*
Lokit	
Naurulokki	*Larus ridibundus*
Kalalokki	*Larus canus*

(*) Kyseessä ei ole rajoittava luettelo, vaan sen avulla pyritään ainoastaan tunnistamaan ne muuttolintulajit, joista voi aiheutua suuri riski lintuinfluenssan kulkeutumisesta yhteisöön ottaen huomioon sen, että ne muuttavat alueille, joilla tyyppiä H5N1 olevaa HPAI:ta on esiintynyt joko luonnonvaraisissa linnuissa tai siipikarjassa. Luettelo perustuu Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen eläinten terveyttä ja hyvinvointia käsittelevän lautakunnan 12. toukokuuta 2006 antamaan tieteelliseen lausuntoon "Migratory birds and their possible role in the spread of highly pathogenic avian influenza" sekä ORNIS-komitean ja Euroopan komission ympäristöasioiden pääosastolle työskentelevien toimeksisaajien työhön. Luettelo voidaan kuitenkin saattaa ajan tasalle uusien tieteellisten tutkimusten tulosten tullessa saataville ja kansallisten viranomaisten toteuttamien, kyseisen maan ornitologisen erityistilanteen huomioon ottavien riskinarviointien pohjalta.

E. **Luettelo linnuista, jotka elävät kotieläiminä pidetyn siipikarjan läheisyydessä** (**)

Yleisnimi	Tieteellinen nimi	Sen todennäköisyys, että laji joutuu kosketuksiin siipikarjan kanssa
Ryhmä 1. Lajit, jotka liittyvät läheisesti siipikarjantuotantoon Euroopassa		
Kesyhanhi	*Anser anser domesticus*	Suuri
Kesyyntynyt sinisorsa	*Anas platyrhynchos*	Suuri
Kesyyntynyt myskisorsa	*Cairina moschata*	Suuri
Kesykyyhky	*Columba livia*	Suuri
Varpunen	*Passer domesticus*	Suuri
Ryhmä 2. Lajit, joita saattaa esiintyä Pohjois-Euroopassa samoilla maatalousmailla kuin kotieläiminä pidettyä siipikarjaa		
Kapustarinta	*Pluvialis apricaria*	Alhainen
Töyhtöhyyppä	*Vanellus vanellus*	Kohtalainen
Naurulokki	*Larus ridibundus*	Suuri
Kalalokki	*Larus canus*	Suuri
Harmaalokki	*Larus argentatus*	Alhainen
Sepelkyyhky	*Columba palumbus*	Suuri
Turkinkyyhky	*Streptopelia decaocto*	Suuri
Fasaani	*Phasianus colchicus*	Suuri
Kiurulajit	*Alauda & Galerida* spp.	Alhainen
Kirviset		Alhainen
Västäräkit		Kohtalainen
Räkättirastas	*Turdus pilaris*	Kohtalainen
Punakylkirastas	*Turdus iliacus*	Kohtalainen
Harakka	*Pica pica*	Suuri
Naakka	*Corvus monedula*	Suuri
Mustavaris	*Corvus frugilegus*	Kohtalainen
Nokivaris	*Corvus corone*	Kohtalainen
Korppi	*Corvus corax*	Alhainen
Kottarainen	*Sturnus vulgaris*	Suuri
Mustakottarainen	*Sturnus unicolor*	Suuri
Varpunen	*Passer domesticus*	Suuri
Pikkuvarpunen	*Passer montanus*	Suuri
Peipot		Kohtalainen
Sirkut	*Miliaria, Emberiza* spp.	Kohtalainen

Yleisnimi	Tieteellinen nimi	Sen todennäköisyys, että laji joutuu kosketuksiin siipikarjan kanssa
Ryhmä 3. Lajit, joita saattaa esiintyä Pohjois-Euroopassa samoissa kosteikoissa kuin kotieläiminä pidettyjä vesilintuja		
Haikarat	*Egretta* spp.	Alhainen
Haikarat	*Ardea* ja muut spp.	Kohtalainen
Merimetso	*Phalacrocorax carbo*	Kohtalainen
Kattohaikarat	*Ciconia* spp.	Alhainen
Kyhmyjoutsen	*Cygnus olor*	Kohtalainen
Merihanhi	*Anser anser*	Kohtalainen
Kanadanhanhi	*Branta canadensis*	Alhainen
Ankat	*Anas & Aythya* spp.	Alhainen
Sinisorsa	*Anas platyrhynchos*	Suuri
Nokikana	*Fulica atra*	Kohtalainen
Liejukana	*Gallinula chloropus*	Kohtalainen

(**) Tämä ei ole tyhjentävä luettelo, vaan sen avulla on pelkästään tarkoitus tunnistaa ne alueella asuvat tai paikalliset eurooppalaiset lintulajit, jotka elävät kotieläiminä pidetyn siipikarjan läheisyydessä (erityisesti Luoteis-Euroopassa) ja jotka voivat potentiaalisesti siirtää tyyppiä H5N1 olevaa HPAI:ta mahdollisesti oireettomista tartunnan saaneista luonnonvaraisista linnuista (tartuntaa välittävät lajit). Luettelo perustuu Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen eläinten terveyttä ja hyvinvointia käsittelevän lautakunnan 12. toukokuuta 2006 antamaan tieteelliseen lausuntoon "Migratory birds and their possible role in the spread of highly pathogenic avian influenza" sekä ORNIS-komitean ja Euroopan komission ympäristöasioiden pääosastolle (PO ENV) työskentelevien toimeksisaajien työhön. Luettelo voidaan kuitenkin saattaa ajan tasalle ja sitä voidaan laajentaa, kun saataville tulee uusien tieteellisten tutkimusten tuloksia. PO ENV on antanut Wetland International- ja EURING-järjestöille tehtäväksi tarkastella, päivittää ja laajentaa niitä lajeja ja alueita koskevaa alustavaa analyysia, joihin liittyy suuri riski, Euroopassa vuonna 2006 tapahtuneiden H5N1:n taudinpurkausten pohjalta sekä määrittää muita lintulajeja, joihin liittyy suuri riski ja jotka voivat välittää virusta luonnonvaraisten lintujen ja siipikarjan ja/tai ihmisten välillä eri puolilla Eurooppaa. Tulosten pitäisi olla käytettävissä kesäkuun 2007 loppuun mennessä.
(http://ec.europa.eu/environment/nature/nature_conservation/focus_wild_birds/avian_influenza/pdf/avian_influenza_report.pdf).
Tästä saa luotettavamman alustavan luettelon suuririskisistä lajeista ja siitä, millainen riski niillä on joutua kosketuksiin siipikarjan kanssa EU:ssa; lähestymistapa on lisäksi kohdennetumpi.

LIITE III

"LIITE IV

Yhteisön osarahoittamia lintuinfluenssan valvontaohjelmia koskevien tietojen toimittamista koskevat vakiovaatimukset

1. **Ohjelman yksilöinti**

Jäsenvaltio:

Tauti:

Täytäntöönpanovuosi:

Tämän asiakirjan viite:

Yhteystiedot (nimi, puhelin- ja faksinumero, sähköpostiosoite):

Komissiolle lähettämisen päivämäärä:

2. **Siipikarjan valvontaohjelman kuvaus**

2.1 *Tavoitteet, yleiset vaatimukset ja perusteet*

2.2 *Suunnittelu ja toteutus*

Taulukko 2.2.1

Siipikarjatilat [a] **(ankkoja ja hanhia lukuun ottamatta), joilta on otettava näyte**

Komission päätöksen 2007/268/EY liitteessä I olevan B kohdan mukaiset serologiset tutkimukset tiloilla, joilla pidetään broilereita (vain riskitapaukset) / lihakalkkunoita/siitoskanoja / siitoskalkkunoita / munivia kanoja / munivia ulkokanoja / sileälastaisia lintuja / tarhattuja riistalintuja (fasaaneja, peltopyitä, viiriäisiäjne.) / parvia takapihoilla / muuta siipikarjaa (*tarpeeton viivataan yli*)

TÄYTTÄKÄÄ YKSI LOMAKE KUTAKIN SIIPIKARJALAJIA KOHTI

NUTS 2 -koodi [b]	Tilojen kokonaismäärä [c]	Niiden tilojen lukumäärä, joilta näytteet otetaan	Näytteiden lukumäärä tilaa kohden	Testien kokonaismäärä menetelmää kohden	Laboratorio-määritysmenetelmä
Yhteensä					

[a] Tila tarkoittaa tilanteen mukaan laumaa, parvea tai tilaa.
[b] Viittaa alkuperätilan sijaintiin. Jos ei voida käyttää kakkostason Nuts-koodia, vaaditaan koordinaatit (pituus- ja leveysasteet).
[c] Kyseisen Nuts 2 -alueen tilojen kokonaismäärä kunkin siipikarjaluokan osalta.

Taulukko 2.2.2

Ankka- ja hanhitilat ([a]), joilta on otettava näyte päätöksen 2007/268/EY liitteessä I olevan C kohdan mukaisesti

Serologinen tutkimus

NUTS 2 -koodi ([b])	Ankka- ja hanhitilojen kokonaismäärä	Niiden ankka- ja hanhitilojen lukumäärä, joilta näytteet otetaan	Näytteiden lukumäärä tilaa kohden	Testien kokonaismäärä menetelmää kohden	Laboratorio-määritysmenetelmä
Yhteensä					

([a]) Tila tarkoittaa tilanteen mukaan laumaa, parvea tai tilaa.
([b]) Viittaa alkuperätilan sijaintiin. Jos ei voida käyttää kakkostason Nuts-koodia, vaaditaan koordinaatit (pituus- ja leveysasteet).

2.3 *Laboratoriotutkimukset: käytettyjen laboratoriotestien kuvaus*

3. **Luonnonvaraisten lintujen valvontaohjelman kuvaus:**

3.1 *Tavoitteet, yleiset vaatimukset ja perusteet*

3.2 *Suunnittelu ja toteutus*

Taulukko 3.2.1

Luonnonvaraiset linnut – päätöksen 2007/268/EY liitteessä II esitetyn lintuinfluenssaa luonnonvaraisissa linnuissa koskevan valvontaohjelman mukainen tutkimus

NUTS 2 -koodi ([a])	Luonnonvaraiset linnut, josta on otettava näytteet ([b])	Aktiivista seurantaa varten otettavien näytteiden kokonaismäärä	Passiivista seurantaa varten otettavien näytteiden kokonaismäärä
Yhteensä			

([a]) Viittaa lintujen/näytteiden keräämispaikkaan. Jos ei voida käyttää kakkostason Nuts-koodia, vaaditaan koordinaatit (pituus- ja leveysasteet).
([b]) Yleinen kuvaus luonnonvaraisista linnuista, joista on tarkoitus ottaa näyte aktiivista ja passiivista seurantaa varten.

3.3 *Laboratoriotutkimukset: käytettyjen laboratoriotestien kuvaus*

4. **Kuvaus taudin epidemiologisesta tilanteesta siipikarjassa viiden viime vuoden aikana**

4.1 *Siipikarjan valvontaohjelmaan sisällytetyt toimenpiteet*

4.1.1 Ohjelman täytäntöönpanosta vastaavia viranomaisia valvovan ja niiden työtä koordinoivan keskusviranomaisen nimi

4.1.2 Käytössä oleva tilojen rekisteröintijärjestelmä

4.1.3 Rokotustiedot

5. **Kuvaus taudin epidemiologisesta tilanteesta luonnonvaraisissa linnuissa viiden viime vuoden aikana**

5.1 *Luonnonvaraisten lintujen valvontaohjelmaan sisällytetyt toimenpiteet*

5.1.1 Ohjelman täytäntöönpanosta vastaavia viranomaisia valvovan ja niiden työtä koordinoivan keskusviranomaisen nimi

5.1.2 Sen maantieteellisen ja hallinnollisen alueen kuvaus ja määrittely, jolla ohjelmaa sovelletaan

5.1.3 Arvio paikallisesta luonnonvaraisesta eläinpopulaatiosta ja/tai muuttavien luonnonvaraisten lajien populaatiosta

6. **Käytössä olevat taudin ilmoittamista koskevat toimenpiteet**

7. **Kustannukset**

7.1 *Yksityiskohtainen selvitys kustannuksista:*

7.1.1 Siipikarja

7.1.2 Luonnonvaraiset linnut

7.2 *Yhteenveto kustannuksista*

7.2.1 Siipikarjan valvonta

Toimenpiteet, joille voidaan siipikarjan valvonnassa myöntää osarahoitusta			
Laboratoriomääritysmenetelmä	Menetelmää kohden tehtävien testien lukumäärä	Testin yksikkökustannukset (menetelmää kohden)	Kustannukset yhteensä
Alustava serologinen seuranta ([a])			
Hemagglutinaation inhibitiotesti H5-/H7-alatyyppiä varten ([b])			
Viruseristystesti			
PCR-testi			
Muut huomioon otettavat toimenpiteet	Toimenpiteet täsmennettävä		
Näytteenotto			
Muut			
Yhteensä			

([a]) Täsmennettävä, mitä laboratoriotestiä käytetään.
([b]) Täsmennettävä testien lukumäärä H5- ja H7-alatyypin osalta.

7.2.2 Luonnonvaraisten lintujen valvonta

Toimenpiteet, joille voidaan luonnonvaraisten lintujen valvonnassa myöntää osarahoitusta			
Laboratoriomääritysmenetelmä	Menetelmää kohden tehtävien testien lukumäärä	Testin yksikkökustannukset (menetelmää kohden)	Kustannukset yhteensä
Alustava serologinen seuranta			
Hemagglutinaation inhibitiotesti H5-/H7-alatyyppiä varten			
Viruseristystesti			
PCR-testi			
Muut huomioon otettavat toimenpiteet	Toimenpiteet täsmennettävä		
Näytteenotto			
Muut			
Yhteensä			

”